

Amsterdam, 4 december 2014

Beste mevrouw Gunning-Schepers,

Gistermiddag hebben wij vernomen dat u niet bereid bent onze voorwaarden voor een gesprek te accepteren. Wij betreuren dat het gesprek dat voor vanmiddag gepland stond daarmee niet doorgaat. Daarnaast heerst bij ons verontwaardiging over de manier *waarop* deze voorwaarden zijn afgewezen.

Laat ons de gebeurtenissen hier kort recapituleren, opdat voor iedereen duidelijk is waar deze verontwaardiging vandaan komt. U heeft ons vorige week uitgenodigd om langs te komen, en dat aanbod waarden wij. In uw brief van 1 december schreef u dat een afspraak reeds was gemaakt; wij hebben echter steeds benadrukt dat wij deze afspraak pas definitief zouden bevestigen na goedkeuring van onze plenaire vergadering op maandagavond. Op deze vergadering hebben wij, na gezamenlijk overleg, een aantal voorwaarden geformuleerd, die voor ons van wezenlijk belang zijn om als gelijken met elkaar te kunnen praten. Afgelopen dinsdag hebben wij deze voorwaarden in een open brief aan u gecommuniceerd.

Gisteren werd ons gevraagd om een bevestiging van onze afspraak, doch zonder enige referentie aan de bewuste brief. Komt dit simpelweg voort uit achteloosheid of is hier sprake van een opzettelijke strategie? Hoe dan ook: wij voelen ons niet serieus genomen. Dus zolang u ons geen duidelijke redenen geeft over waarom niet aan onze gespreksvoorwaarden kan worden voldaan, zien wij ons genoodzaakt uw aanbod van de hand te wijzen.

Wel willen wij hier nogmaals aangeven waarom het zo belangrijk is dat deze voorwaarden worden geaccepteerd. Ten eerste zorgt inzicht in de relevante stukken ervoor dat beide partijen tijdens het gesprek even goed op de hoogte zijn van de situatie. Wij willen niet de les gelezen worden, maar een eerlijke en open discussie voeren.

Ten tweede lijkt het ons alleen zinvol deze discussie te voeren als er ook daadwerkelijk iets ter discussie staat. Het snijden in het vakkenaanbod voor 2015, de reorganisatie in 2016 en de structurele problemen in het huidige allocatiemodel zijn de onderwerpen waarover wij duidelijk van opvatting verschillen. Uw brief van 1 december geeft echter geenszins de indruk dat u bereid bent om het gesprek over deze punten te heropenen. Het gesprek verwordt zo tot niets meer dan een formaliteit, waarvan wij het nut in twijfel trekken.

Tot slot: Humanities Rally bestaat eerst en vooral uit een grote groep studenten en docenten. De verontwaardiging van al deze mensen, schrijft u, “is de afgelopen twee weken luid en duidelijk overgekomen – vanuit de Doelenzaal, vanuit de OMHP en vanaf het Spui.” Wij vragen u daarom dan ook de moeite te nemen aan dit collectief als geheel verantwoording af te leggen. U hoeft niet met ieder van ons om de tafel te gaan zitten – zoals gezegd, wij willen slechts vijf van deze mensen het gesprek laten voeren – maar sta al deze studenten en docenten tenminste toe het gesprek bij te wonen. Dat draagt pas écht bij aan de transparantie die het CvB ambieert.

Dit gezegd hebbende verwachten wij dat het CvB zich alsnog bereid zal tonen tot een gesprek onder deze voorwaarden. Hopelijk kan daar in de komende week een nieuw moment voor worden gevonden.

Met vriendelijke groet,

Humanities Rally